Ч. 23. Неділя 12 лютого (30 січня) 1911. Рік XXI.

**Виходить у Львові** що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
**РЕДАКЦИЯ** і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
**ПИСЬМА** приймають ся лиш франковані.
**РУКОПИСИ** звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
**РЕКЛЯМАЦИЇ** незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

**Передплата у Львові** в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*З парляментарних комисий. — Рада державна. — Подорож цісаря Вільгельма до Італиї. — Ворохобня в Арабії і становище Росиї.*

В буджетовій комисиї прийшло онегди до голосованя над внесенем про справи університетскі. В голосованю відкинено внесене посла Пітонія о утворене виділу в Триєсті, відкинено відтак внесене предложеня, щоби Відень установити провізоричним осідком виділу на пять літ.

Відтак принято всі §§ предложеня з виїмком постанови, котра каже, що на креованім виділі можна викладати також по німецки та що від кандидата має ся безумовно вимагати знаня німецкої мови. Против тих постанов заявив ся пос. Кончі. Таксамо й міністер ґр. Штірґк заявив, що правительство не має нічо против зчеркненя сеї постанови, супротив чого сї постанови зчеркнено.

Відтак принято резолюцию пос. Корошеца що-до признаня іспитів складаних на університеті в Загребі та в справі завізваня правительства до пороблення кроків до утвореня університету в Люблянї.

Принято також резолюцию п. К. Левицкого в справі приготовань до українського університету.

Пос. Пітоні зголосив своє внесене що-до осідку університету як внесене меншости.

Референтом на повній палатї вибрано пос. Кончія, бо пос. Скедль після принятя резолюциї пос. Корошеца зложив реферат.

На онгодашнім засїданю польского Кола, що було переважно довірочне, раджено над справою, яке становище мають заняти польскі члени в Делеґациях. Довша дискусия вивязала ся також над заявою, яку в буджетовій комисиї член польского Кола (Ґурский) зложив в справі руского університету. Ухвалено також резолюцию, внесену пос. Бялим, в якій польске Коло поручає президиї, щоби з уваги на величезні вимаганя на войскові цїли в як найкоротшім часї перевело з правительством переговори для забезпеченя краєви народних конечностий, особливо будови льокальних зелїзниць і каналів.

Банкова комисия радила над внесенем посла Крека, щоби відложити наради комисиї аж до полагодженя банкового предложеня на Угорщині. При голосованю було за внесенем 17 против 6. Предсїдатель ствердив брак комплєту і замкнув засїдане.

Зелїзнича комисия радила над проєктованими зелїзницями льокальними в Галичинї, а то шляхів Перемишль-Динів-Березів-Романів, Перемишль-Сянік-Коросно і Товмач-Городенка. Дотичні резолюциї референта принято.

Шкільна комисия під проводом пос. Ґермана радила над внесенем стабілїзациї окружних шкільних інспекторів.

На вчерашнім засїданю палати послів по відповіди п. міністра просьвіти Штірґка на інтерпеляциї в справі університетских подій в Кракові, приступлено до дальшої подрібної дискусиї над законом о похатній торговли.

П. Будзиновский доказував, що закон той стоїть в яркій суперечности до розвитку господарского селяньского населеня особливо в Галичинї. По промові цїлого ряду бесїдників, котрі поставили до 200 поправок, вибрано ґенеральних бесїдників Маєра „за“ і Колїшера „против“. Відтак приступлено до голосованя, котре тревало дуже довго зі взгляду на численні поправки. Остаточно принято закон в другім і третім читаню.

Перед голосованем промовив ще референт меншости п. Лукашевич.

В голосованю принято поправки п. Будзиновского, після котрої закон не має приміненя до продуктів рільничих, яєць, продуктів молочних, лїсних овочів і виробів домашного промислу. Принято також додаткове внесене

---

18)

## ВУЙКО БЕРНАК.

З анґлїйского — Р. Конана Дойлє.

(Дальше).

— Лиш десять лїт потребував на то, аби перейти дорогу від касарні до цїсарскої палати — сказав Куленкур. — Але він був уроджений на володїтеля. Нічо не було би в силї здержати єго. Як оповідає де Буріян, він вже в кадетскій школї в Бріян, як малий хлопець виглядав на цїсаря: хвалив і ганив своїх товаришів, дивив ся на них гнївно або усьміхав ся до них, зовсїм так, як робить иниї. Заєте єго матїр, пане де Ляваль? Правдиво геройска матїр, великого росту, поважна, здержалива і мовчалива. Він має еї вдачу.

Секретаря, як видко було, трохи непокоїла свобідна бесїда Куленкурта; то бачив я по єго очах.

— Неволя, в якій ми живемо, не мусить бути така страшна, пане де Ляваль — відозвав ся він — бо инакше були би ми обережнїйші в наших словах. Я навіть сказав би, що цїсар слухав би спокійно нашої розмови і єму без сумнїву робило би то приємність, а може бути, що й похвалив би нас. Він має свої малі хиби, як кождий чоловік, але як володїтель оправдує довіріє свого народа, як нїхто другий. Працює більше як котрий небудь з єго підданих. Як полководця обожають єго вояки, а служба дуже єго любить. Більше уміреного чоловіка в їдї і питю нема в цїсарскій палатї. Братів давав учити і удержував на власний кошт, в часах, коли ще сам не богато мав, а також всїм дальшим своякам допоміг до добробуту. Коротко кажучи, він ощадний, працьовитий і надзвичайно умірений. З того, що читає ся в часописях, пане де Ляваль, не може з ним рівняти ся князь Уельский.

Я пригадав собі на всї ті скандали в Брайтон, Льондонї і Нюмаркет, з якими було сполучене імя князя Юрия і навіть не пробовав єго боронити.

— О скілько я знаю — сказав я — Анґлїйцї не виступають против приватного житя цїсаря, лише против єго політичної дїяльности.

— Одно є певне — сказав Куленкур — що після гадки цїсаря і нас всїх, Анґлїя і Франция не можуть єствувати побіч себе. Одна або друга мусить взяти верх. Коли Анґлїя буде поборена, можемо розпочинати класти підвалини під вічний мир. Італїя належить вже до нас. Австрию легко поборемо другий раз. Нїмеччина роздроблена на малі держави. Росия нехай собі володїє на Всходї. Америку можемо взяти, коли будемо мати час; привід до війни може дати кождого часу Канада або Люїзияна. Цїлий сьвіт стоїть перед нами отвором; лиш ті там за морем здержують нас.

Він показав крізь отвір в павільонї на Канал. Далеко на мори яснїли як снїжно-білі меви вітрила анґлїйскої фльоти, що стояла на сторожи. Знов виринув перед моїми очима вчерашний образ; сьвітла на кораблях посеред моря і яркий відблиск сонця на шатрах табору.

Франция і Анґлїя стояли око в око напротив себе, а цїлий сьвіт з напруженєм звертав свої очи на них.

### XII.

**Наполеон при роботї.**

З шатра Менваля видко було цїлу цїсарску кватиру. Але цїсар мусїв увійти до свого павільону противною стороною, аби ми не добачили єго серед живої розмови, бо до середини увійшов капітан в зеленім мундурі ґвардийских стрільцїв і приніс вість, що цїсар дожидає свого секретаря. Менваль поблїд як полотно і зірвав ся. Був так збентежений, що ледве міг говорити.

— Що я скорше не пійшов — вітхав. — Ах, яке нещастє! Пане де Куленкур, мусите заступити ся за мене. Де є капелюх і шпада? Ходїть, пане де Лявaль, скоро, не маємо хвилї до страченя.

Страх Менваля, так само як і сцена з адміралом Брюї, якої я був сьвідком, вказувала на силу, яку мав Наполеон у свого окруженя. Нїколи не чули ся єго підвластні безпечними перед катастрофою; нинї заохочував їх, аби їх завтра грубо віділхнути. Але мимо того всього служили єму вірно і почитали єго як півбога.

— Може я маю заждати — спитав я, ко-

того посла, що мінїстерство торговлї в дорозї розпорядженя має означити, які вироби треба уважати виробами домашного промислу.

§. 10 забороняючий похатну торговлю молоком принято помимо того, що п. Зеліґер виказував, що той параґраф стоїть в суперечности з принятою попередно поправкою п. Будзиновского.

Ухвалено також на внесене пп. Цеглиньского і Лукашевича виключити з під закона ряд громад у всхідній Галичинї.

По полагодженю кількох поменших справ засїданє закрито о год. $10^1/_2$ вечером. З огляду на наради комісий і делєґаций настане в засїданях ради державної довша перерва, так що найблизше засїданє відбуде ся здасть ся аж 6 марта.

В нїмецкій пресі розійшла ся поголоска, що цїсар Вільгельм вибирає ся сеї весни до Риму. Однако в правительственних кругах не знають нїчого про ту подорож. Папа не прийме сего року монархів на знак ватиканьскої жалоби в 50 лїтну річницю здобутя Риму через Ґарібальдія. Приїзд цїсаря до Італії уважав би Ватикан зірванем дипльоматичних зносин. З другого жерела знов доносять, що цїсар Вільгельм з'їде ся з королем Віктором Емануелем з початком марта в Венеции.

Ворохобня в Арабії викликала заипокоєнє і в Европі. Анґлїя і Франция побоюють ся перенесеня ворохобного руху на музулманів в Індиї, Єгипті, Тунісї і Триполісї, але також і в Росиї відзивають ся голоси остороги, щоби супроти повстанців, особливо в Геджас, не проявляти яких ворожих починів, як то зазначує ся доставою кораблів добровольної фльоти для перевозу турецких войск. „Се не є зовсїм одно і то само, пише „Новое Время“, чи і в Геджас проявляє ся вороговане супротив нас, де щорічно на прощу виїздить около 15.000 росийских підданих до Мекки. Араби в Геджас утворили собі з релїґії і використуваня релїґійних почувань прочан жерело доходу, котре зберегло прикмети поваги їх гордого племени, але в дійстности давно затратило своє вільнодумство. А коли розходить ся о господарске управленя, виринають там ворохобнї, супротив котрих турецкі войска суть безсильні. Як довго вільнодумні поселенцї Джемену повставали против Туреччини, щоби осягнути независимісьть, було Геджас спокійне. Тепер же, коли поселенцї Джемену зробили своїм окликом непризнаванє турецкого султана, неправного узурпатора власти баґдадских каліфів, але еміра з Мекки яко каліфа, то неперечно вся прихильність населенців Геджасу, котрі явно ненавидять Турків, буде по стороні повстанців. Але нараз виринають вісти, що Росия бажає виступити против сеї любимої гадки Арабів. Вісти кружляють, що росийскі перевозові кораблї перемінять ся в воєнні росийскі кораблї.

Від того недалеко вже до здогаду, що Росия поможе Туреччині оружем, грішми і войском. Треба отже рішучо запротестувати против такого росийского поступованя на поміч Туркам“.

# Новинки.

**Львів, дня 11-го лютого 1911**

— **Торговельний курс в Босирах.** Заходом і коштом Товариства „Просьвіта“ відбуде ся в Босирах гусятиньского повіта (почта Коцюбинчики) тритиждневий курс торговельний. Кандидати, передовсїм гусятиньского і сумежних повітів, мають зголосити ся письменно до Дирекциї спілки господарско кредитов. „Поміч“ в Босирах. На харч і пр. треба мати 16 К і свою постїль. Кандидати мають виказатись наперед сьвідоцтвом шкільним народної школи. Вік 16—40 лїт. Першеньство мають ті, що викажуть ся припорученем якої спілки, або що мають свої крамниції. Учити ся будуть всего того, що потрібно до веденя товариства задаткового і торговлї. Кандидати одержуть хату, опал і харч. Число учеників обмежене до 50 осіб. Курс зачне ся в другій половині лютого. До поданя долучити картку кореспонденцийну на відповідь.

— **Комітет вечерковий** тов. „Руська Захоронка“ подає до відомости, що заповіджені ним вечерниці на 15 с. м. не можуть відбутись з причин від него незалежних. Натомісьть костюмово-маскові вечерниці 23 с. м. в салях „Рускої Бесїди“ заповідають ся дуже гарно. Панночки і панове ладять оріґінальні костюми, а комітет знова нагороди для найкрасших масок. Обдумано вже наперід все так, щоби нїхто невідповідний не знайшовсь в товаристві. Вступ незвичайно малий, бо лишень 1·50 сот., а для академиків 80 с. Початок о 9 год. вечером.

— **Дрібні вісти.** Конкурс на запомоги убогим церквам розписало Тов. для запомоги убогих церков ім. сьв. Ап. Петра у Львові. Просьби треба вносити через деканальні зверхности найдальше до 20 марта с. р. — Місто Самбір числить після послїдного спису 20.200 жителїв. — Початок сегорічної браики відложено на 19 взглядно на 26 цьвітня для руско католицкого населеня. — Львівській поліциї удало ся вже зловити того мантія, що удаючи ветеринаря продавав квіти на арґентиньске мясо. Єсть ним якийсь Зиґмунт Скульский, замешкалий при ул. Личаківский ч. 10. — В Праві давано досї вистрілом з гармати знак, коли саме вибила 12 година в полудне. В четвер вистрілено послїдний раз на полудне і старосьвіґский той звичай скасовано на завсїгди. — Фр. Бумель згубила вкладкову книжочку каси ощадности на 20.000 К.

— **Видавництво „Дніпро“** в Одесї уладжує на одескій виставі 1911 року виставку україньскої периодичної преси. Досї вже зібрано коло 120 ґазет та журналів. Щиро просимо шановне громадяньство допомогти нам зібрати яко мога більше ґазет та журналів. А щоби не надсилати нам зайвих просимо бажадати від нас спису часописий, які ми вже маємо. Покладаючи надію, що шановне громадяньство підтримає нас в справі уладженє вистави україньскої периодичної преси, ми наперед дякуємо усїм, хто пришле хоч одну часопись, якої у нас ще не має. — З правдивим поважанєм за виддавництво „Дніпро“: Вол. Буряченко. — Адреса: Одеса, Росия. Почтова скринка 1555.

---

ли ми увійшли до ждальні, що ще була повна людий.

— Нї, нї, я одвічальний за вас. Ходіть лиш разом зі мною. О, маю надію, що не буде гнївати ся. Але як то стало ся, що я єго не добачив?

Мій наляканий товариш діткнув ся пальцем дверий і они сейчас отворили ся. Рустем, мамелюк, цїсарский слуга, стояв за ними. Комната, до котрої ми уйшли, була досить велика, але дуже просто уладжена. Була тапетована на срібно-сїро; по середині синьої стелї видніє цїсарский орел в золоті, держачи громову стрілу в кигтях. Помимо теплоти на дворі горів яркий огонь на комині, а горячий воздух комнати був пересичений запахом альоесу. Посеред комнати стояв стіл, застелений зеленим сукном, а на нїм лежали листи і порозкидані акти. По одній стороні стола був столик до писаня; перед ним сидїв цїсар в зеленім фотели, вибитім шкірою і різав ножиком по деревляним поручи крісла. По під стїнами комнати стояло кількох офіцирів, на котрих він зовсїм не дивив ся. Потрясаючи головою глядїв на війшовшого Меневаля.

— Ви дали на себе ждати, пане де Меневаль; то нїколи не лучило ся вашому попередникови Буріянови. Досить! Нїяких оправдувань. Возьміть той приказ, який я сам написав в вашій неприсутности і відпишіть єго.

Бідний Меневаль вхопив папір дрожачою рукою і пійшов з ним до свого бюрка, що стояло під стїною.

Наполеон встав, заложив руки назад і подавши ся легко наперед, почав скоро ходити по комнаті. На єго білих штанах побачив я кілька широких смуг чорнила; видко витирав о них перо.

Мене здавалось зовсїм не бачив.

-- Отже, де Меневаль, чи ви вже готові? — відозвав ся по короткім часї. — Ми маємо ще иншу роботу.

Секретар сидїв з почервонїлим лицем і безрадно глядїв на папір цїлий замазаний якимись карлючками.

— Найяснїйший пане, прошу простити — вилепетїв, напів обертаючи ся.

— Що таке?

— Простїть, Ваше Величество, але то письмо трохи тяжко читати.

— Атже бачите, до чого відносить ся приказ.

— Так, найяснїйший пане, до достави вівса для коний.

Наполеон усьміхнув ся майже злобно.

— Нагадуєте менї, пане Меневаль, Камбасера. Коли я доніс єму листом про битву під Моренґо, він гадав, що я доношу єму о моїм вінчаню. Не розумію, чому нїхто не може читати мого письма. Той папір не має нїчого спільного з кіньми, лише містить приказ до адмірала Вільнява, аби зібрав свою ескадру і обіймив команду над фльотою в Канаді. Дайте, єго сюди, я вам прочитаю.

Скорим рухом вирвав Меневальови папір з руки, поглянув на него злістно, зімняв і кинув під стіл.

— Подиктую вам — сказав і ходячи широкими кроками по комнаті, почав так скоро говорити, що бідний Меневаль, червоний від напруженя і пильности, ледве міг перенести на папір. Одушевляючи ся своїми власними гадками, кричав чим раз голоснїйше, ступав, стукаючи о поміст, а вкінци вхопив за кляпу свого сурдута правою рукою і судорожно став нею торгати. Хід єго гадок був такий ясний і зрозумілий, що навіть той, хто не мав понятя о цїлій справі, міг легко пізнати, о що розходить ся. А особливо зачудовало мене у него знанє всього, що дотикало єго маринарки. Не лише про боєві кораблї, але про кожду фреґату, кожду шалюпу, а навіть про кождий поменший корабель знав дуже добре; про кождий корабель знав, чи він стоїть в Ферроль, Рошфорті, Кадиксї, Картаґенї або в Бресті, яке єго уоруженє і як сильна залога; а навіть назвиска всїх анґлїйских кораблів умів на пальцях вичислити. Таке вичерпуюче знанє річи було би навіть у офіцира маринарки незвичайне, але тілько такий всьо обіймаючий дух як єго міг бути так точно обізнаний з многими річами на ріжних полях. Коли скінчив диктувати, обернув ся нагло до мене. З єго слів пізнав я, що він цїлий час приглядав ся менї, не даючи того по собі пізнати.

— Ви здаєть ся, дивуєте ся, пане де Ляваль, що я можу полагоджувати справи моєї маринарки, не маючи при собі мінїстра. Я основно розглядаю всї справи сам і дїлаю відтак після власної гадки. Колиб і добрі Бурбони були так робили, то може не сидїли би тепер в мрачній Анґлії.

— Треба мати память Вашого Величества, аби того доказати — замітив я.

— Память мою виробив я методичними вправами. Менї видає ся, немов би я мав шуфлядки в мозку, які можу до вподоби отвирати і замикати. Все найду в них то, чого потребую. Маю слабу память до імен і чисел, натомісьть знаменито затямлюю подиї і лиця. А треба богато памятати, пане де Ляваль. Тут маю приміром одну шуфляду повну кораблів. Друга містить всї пристани і кріпости Франциї. Як примір згадаю лиш один случай, де мій мінїстер війни відчитував менї справозданє з укріплень над берегом моря, а я єму доказав, що він забув на дві армати, що належали до одної батерії в Остендї. В дальшій шуфляді держу всї полки Франциї. Чи она в порядку, маршалку Бертієр?

(Дальше буде).

— **З зелізниці.** На шляху Стрий-Ходорів заведено з нинішним днем зн ву рух особовий поїздами ч. 3011 і 3014.

— **Арештоване мантія.** Покутний писар з Любачева, Петро Войнарович, волочив ся по селах і заходив до господарів, про котрих знав, що мають доньки, або що потребують гроший і обіцював їм виробити позичку в банках, щоби они могли в той спосіб управильнити свої відносини фінансові. За вироблене такої позички казав собі очевидно платити і так натягнув кільканайцять господарів на суму від 10 до 80 корон. Декотрі господарі надармо вижидали позички, аж остаточно їх ґрунт за довги зліцитовано Жандарм Пельц з Любачева мав вже Войнаровича на оці, аж остаточно впав на слід одного обманьства, а тоді вишукав всї инші і арештував мантія та відставив до арешту. Пошкодовані селяни не хотіли зразу нічого зізнавати, з обави, що не дістануть позички, яку їм Войнарович обіцяв виробити.

— **Репертуар руского народного театру** в Дрогобичи. (Саля міййска. Початок о год. 7 вечером).

В неділю дня 12 лютого с. р. „Маруся Богуславка", образ з давних часів зі співами і танцями в 5 діях М. Старицкого.

— **З Товариства „Просьвіта".** При Головнім Виділї Тов-а „Просьвіта" єсть пять комісий, в котрих веде ся вся просьвітна робота, а то: комісия просьвітно-орґанізацийна, видавнича, господарско-промислова, для поборюваня неграмотности і артистична. Справи філій і читалень товариства є віддані просьвітно-орґанізацийній комісиї, котра провадить і кермує усею просьвітною та орґанізацийною працею Товариства. В склад сеї комісиї входять: о. Т. Лежогубский, голова; о. Д. Лопатиньский, містоголова; І. Савицкий, секретар; члени: др. Е. Озаркевич, др. В. Бачиньский, др. Л. Цегельский, інж. Ю. Мудрак, О. Кузьмич, О. Пісецкий, А. Гапяк, Ю. Балицкий, о. І. Туркевич, М. Штайцер, В. Ґадзіньский, Ф. Замора, С. Маґаляс. Комісия відбуває постійно засїданя що понеділка. Комісия побіч полагоджуваня впливаючих писем від філій і читалень занимає ся всїми загально просьвітними і орґанізацийними справами, які входять або входити можуть в круг діланя Тов-а „Просьвіта". В цїли успішнїйшого веденя і полагоджуваня справ просьвітно-орґанізацийних переведено територияльний поділ, призначуючи на поодиноких членів комісиї по кілька повітів. Референти мають обзнакомити ся з придїленими їм повітами і прийти з рефератом дотично того, що потрібно зробити в найблизшій будучности на просьвітно-орґанізацийній поли в кождім повіті. Они мають полагоджувати всї справи, що відносять ся до придїлених їм повітів.

З нагоди почестного дару в дни 8 грудня м. р. видано друковану відозву, взиваючи до складок на почестний дар для „Просьвіти", а збиранем жертв у Львові занялись з рамени комісиї наші студенти і студентки. Преважною для комісиї справою в сїм роцї суть Шевченкові і Шашкевичівскі сьвята. Комісия постановила, що в кождій філії і в кождій читальні „Просьвіти" мусить бути уряджене Шевченкове сьвято, яке має випасти як найвеличавійше. Тому ще з початком грудня м. р. розіслала комісия до всїх філій і читалень обіжник, взиваючий до закладаня повітових і громадских комітетів Шевченкових. Опісля на підставі реферату Ф. Замори рішила комісия подати докладну проґраму та пояснення до Шевченкових обходів, увзглядняючи всї лихі обставини і перешкоди наших читалень з тим, що навіть в сих громадах, де читалень „Просьвіти" нема, мають сусїдні читальні в них уряджувати сьвяточні обходи. (Про ювилей Шашкевича комісия ще не радила). Важну також задачу поставила собі комісия через вихіснованє просьвітних рефератів з „Пропамятної книги І. укр. просьвітного конґресу у Львові 1909 р." та підняла ся виконати резолюциї сего конґресу. Більшість сих резолюций увійде в проґраму праці самої комісиї, инші підуть перед відповідні комісиї чи перед Головний Виділ. З окрема виринула на комісиї гадка, щоби поодинокі або кілька споріднених резолюций просьвітного конґресу передати членам комісиї до опрацьованя, щоби опісля стало материялом до дискусий загальних через поміщуванє відповідно до сих тем статей в *Письмі з Просьвіти* і инших часописях.

За приміром діяльности Головного Виділу і комісий при нїм повинні би піти також філії „Просьвіти" і перевести у себе поділ праці і заняти ся ревно і щиро ширенем просьвіти в народі, при помочи викладів, сполучених по можности з демонстрациями чи то при помочи сьвітляних образів чи гарних і поучаючих ілюстраций. Філії „Просьвіти" повинні би також подбати о то, щоби по можности при кождій читальни основати хор сьпіваків. В поміч філїям „Просьвіти" і їх читальням повинні би прийти наші товариства співацкі. О значіню хотїв для нашого селяньства та о ублагороднюючім впливі співу не потребуємо тут розводити ся. А коли вже хто, то ми, „співолюбиві Русини" повинні дуже дбати о то, щоби ся наша національна черта не то не затирала ся, але ще й більшала і кріпшала. Читальні „Просьвіти" могли би в сїм напрямі богато зробити.

# Телеґрами.

**Відень** 11 лютого. Комісия буджетова палати послів зібрала ся нині перед полуднем, під проводом пос. Кіярі в присутности бар. Бінерта і міністра скарбу Маєра. Насамперед відбула ся формальна дискусия о способі залагодженя замкненя рахунків і трактованя резолюций ухвалених підчас дебати буджетової. Принято внесенє пос. Сильвестра, щоби взяти під наради замкненя рахункові за р. 1908 і 1909 рівночасно з буджетом державним на 1911 р. Ґенеральним звітником вибрано пос. Штайнвендера.

В дискусиї забирали дальше голос пп. Окуневский, Хоц, Томашевский, Пахер, Котляр і Масталька. Ґенеральну дискусию над буджетом скінчено.

**Відень** 11 лютого. Альберт Ротшільд, шеф віденьского дому, помер нині.

**Москва** 11 лютого. На сесиї університетского сенату, ректор, єго помічник і проректор подали ся до димисиї. Сенат університету постановив звернути ся до міністра просьвіти з просьбою, щоби замкнув університет до 6-го марта.

**Гельзінґфорс** 11 лютого. Прочі рибаки, числом сто, котрих вітер на кризі пігнав на широке море, виратували ся; они видобули ся беріг коло Ямбурґа.

**Петербург** 11 лютого. Російске правительство висилає на бажанє і на кошт хінського правительства наукову виправу в цїли поборюваня чуми; на чолї тої виправи стоїть професор Заболотний.

**Брукселя** 11 лютого. В палаті послів заявив міністер зелїзниць, що ваґони їдучі з Росиї будуть на будуче піддавані докладний десинфекциї, заким позволить ся їм переїхати через границю.

## Цїна збіжа у Львові.

дня 10-го лютого:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Пшениця | 10·50 | до | 10·70 |
| Жито | 7·10 | „ | 7·30 |
| Овес | 7·90 | „ | 8·10 |
| Ячмінь пашний | 7·50 | „ | 7·70 |
| Ячмінь броварний | 7·70 | „ | 8·70 |
| Ріпак | —·— | „ | —·— |
| Льнянка | —·— | „ | —·— |
| Горох до вареня | 9·— | „ | 13·— |
| Вика | 8·50 | „ | 8·70 |
| Бобик | 7·90 | „ | 8·10 |
| Гречка | —·— | „ | —·— |
| Кукурудза нова | —·— | „ | —·— |
| Хміль за 50 кільо | —·— | „ | —·— |
| Конюшина червона | 75·— | „ | 88·— |
| Конюшина біла | 105·— | „ | 120·— |
| Конюшина шведска | 70·— | „ | 80·— |
| Тимотка | 40·— | „ | 45·— |

# Надїслане.



За редакцию відповідає: **Адам Кроховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Надопада) у Львові. Телефона ч. 527.